Ч. 219. Субота 12 жовтня (29 вересня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Стан здоровля Цісаря. — З кравних соймів. — Вісти з Угорщини.

Віденьскі часописи приносять обширні донесеня о стані здоровля Цісаря, потверджуючи, що той стан не дає цілком причини до побоюваня; горячки цілком нема. Монарх приймає кождого дня справозданя, полагоджує всі біжучі справи. Легке нездоровле Цісаря відносить ся до перестудженя в часі послідних маневрів. Обовязки репрезентацийні монарха в послїднім часї причинили ся до збільшеня нежиту. Єсть всяка надія, що Монарх в короткім часї знов буде міг виїхати з Шенбруна.

На обох вчерашних засїданях галицкого сойму вела ся дискусия над зміною соймового реґуляміну. Дискусия була місцями дуже оживлена і скінчила ся по год. 10 вечером. Сойм ухвалив зміну реґуляміну з поправками в другім і третім читаню, а п. Маршалок замкнув засїдане, визначуючи слідуюче на суботу рано. — На місце бл. п. Глиджука посли з сільскої куриї вибрали вчера членом краєвого Видїлу посла Охримовича 37 голосами на 58 голосуючих; 20 голосів одержав пос. Ганчаковский, 1 картка була чиста.

В справі урядового язика автономічних властий на Шлезку раджено в шлескім соймі. Внесенє т. зв. угодової комісиї для полагодженя деяких спірних точок в тій справі постановляє: 1) автономічні власти мають право самі установляти свій урядовий язик і мову нарад; 2) в мішаних округах автономічні власти першої інстанциї (громади, повітові видїли, церковні комітети конкуренцийні, управи контрибуцийні і т. и.) мають обовязок принимати письма в однім з трех краєвих язиків (в ческім, німецкім і польскім); 3) автономічні власти першої інстанциї можуть урядові письма, уложені не в їх урядовій мові, пересилати краєвому видїлови до перекладу; 4) краєвий видїл може видати розпорядженя для управильненя своїх урядових відносин до автономічних властий першої інстанциї по мисли повисших засад та заложити бюро для перекладів. О тих розпорядженях має видїл краєвий здати справу соймови на однім з перших засїдань найблизшої сесиї і внесе на тій сесиї проєкт відповідного закона. То внесенє угодової комісиї приняв сойм одноголосно.

Вчера розпочали ся в Будапешті засїданя угорского сойму. Про вчерашний день в Будапешті доносить угорске бюро кореспонденцийне: Нинї від рана з приводу масового страйку за загальним, рівним, безпосередним і тайним голосованем понехано всяку працю. Склепи і фабрики замкнені, тілько в електричних закладах праця іде дальше. З богатьох домів повівають прапори з написами: „Нехай живе загальне право голосованя!" Полиция зарядила всї можливі способи осторожности. До касарень, положених коло сойму, прибув полк гузарів для евентуальної охорони сойму. З провінциї надходять депеші про спокійний перебіг демонстрациї.

Від самого рана на улицях почало роїти ся від робітників. На демонстрацию прибули посли австрийского парляменту, Шумаєр і Вінарский, а з Білгорода провідник тамошних социялістів Стоянович. О год. 9 перед полуднем почав ся з площі Кольмана Тіси похід, в якім взяло участь коло 60.000 людий. На переді походу їхали члени партийного заряду, дальше заграничні гості, а за ними 200 циклїстів і орхестра, граючи робітничі пісні. Над походом мають червоні прапори і ріжні написи з домаганем загального голосованя. — В соймі, хоч засїданє мало зачати ся аж о 12 годині, панував уже від рана на кульоарах великий рух. О годині 11 прибула до сойму депутация, до якої прилучили ся також посли національного Союза. Депутация зложена з 33 членів. Прибувши до сойму, удали ся просто до сальону президента палати Юста. Провідник де-

---

10)

НА МАНІВЦЯХ.

(З норвежского — Йони Лїя).

(Конець).

Надійшов вкінци дожиданий день, день, котрий має рішити о доли проєкту. Надзвичайні збори горожан міста розбирають справи основно, розвязують рахунки, а пірвані вимовою Фаста ідуть за голосом старого Веґґезена, котрий перший скрикнув.

— Я за предложенем!

Старий Веґґезен то гріш і досьвід, розум і честнота, обачність і мовчанє. Слово такого чоловіка то золото.

Завязує ся акцийне товариство купелевого заведеня. Всїх огортає одушевленє. Акциї все ідуть в гору, випускають ся нові, бо гроший потреба. Фасте неутомимий: будує, обдумує, переводить, єсть всюди. Готель над морем росте, будують велику гать, ряд віль, закладають парк, дальше будуть поведені биті дороги до ліса. А рівночасно орґанізує з молодежи кружок любителів сцени, устроює для них театр: будуть в літі представленя.

Сам пише штуку; на нїчо не має за мало часу.

Лише з Верою чим раз холоднїйші обоє, оминають ся взаємно: она дразнить єго недовірієм, він непокоїть і смутить єї кождим словом, кождим поступком.

В місті цілком неожиданий переворот. Доси спокійна, троха потяжка молодіж, що вірила лише в працю і старий спосіб торговлї, покидає давні дороги, за приміром Фаста завязує товариства, відкриває фабрики чеколяди, целюльоіду, консерв, лїмонади; всьо на кредит, гріш непотрібний, він жене за поступом і енерґією.

Фасте стає пророком, божком; величають єго старі, наслїдують молоді, панни залюблюють ся в нїм. Міг би тепер так добре оженити ся! Мати і сестри відчувають ту прихильність, они окружені великою печаливостию.

Весна. Завтра має ся відбути торжество посьвяченя заведеня, роботи викінчують горячково; готель готовий, ряд віль, парк, домики убогих рибаків приготовлені на приняте гостий. І они мають акциї — вложили в них всї ощадности; кількох до спілки купувало четвертину. Бо пан Форлянд обіцював тілько зиску! Пан Форлянд уміє пересьвідчувати.

Доктор Фалькенберґ з жінкою мешкає вже в новім домі, а кількамісячна потїха уживає в хорошім візку морского воздуха. Всї повні віри і надії. Фасте ликуючий вертає до міста, але в дорозі задержує єго приятель банкир і звірює ся єму з тайною, що з причини застою в фінансовім сьвіті молода місцева фірма, звязана зі всїми, оголосить завтра банкротство. Не принято в банку акций купелевого товариства, а позаяк нема готівки, отже оно приневолене застановити виплати.

В такій хвили то нещастє. Акциї тратять вартість перед відкритєм сезону. Завтрішне торжество замінить ся в псалом розпуки: тілько родин буде покривджених, що настане переполох і хто знає, що дальше?

Сором подумати, що розходить ся о 11 тисяч корон. Коли би можна від фірми відкупити за ту ціну нещастні акциї, котрі викликують катастрофу, ситуация поки що була би уратована. За тиждень всьо верне до звичайного стану і виложену готівку можна би знов відобрати.

Фасте має готівку, міг би уратувати фірму, може зарадити більшому нещастю, але рада надзираюча призначила єї на виплати, на видатки біжучі, котрі треба заспокоїти. Не має права ужити єї на що иншого.

А однако ужиє, скоро може — не допустить до скандалу. За кілька днів застій мине, продасть акциї і нїхто, крім банкира, не буде знати о тім меншім надужитю.

Але минає тиждень, другий, акций продати не можна, готівки нїгде нема, а платити треба кождого дня, проволоки в тім не може бути.

Положенє Фаста єсть незвичайно тяжке — кождого дня з бючим серцем спішить до банкира і кождого дня дістає лиш досьвідну раду, що треба бути терпеливим.

Але виплати не терплять проволоки: мусить мати гроші. Треба позичати по кількасот корон під ріжними покривками: від шваґра витуманює 650 корон, призначених на сплату меблів — вкінци „надуває" одного з консулів на відкуплене від него тих нещастних акций під покришкою поспіху і приязни.

Всьо на дармо. Паде великий грім: Веґґезен збанкротував і відобрав собі житє. Непохитна фірма упала, завів довголїтний досьвід.

путациї Ґарбач в довшій промові вказав на нужду в краю, на зріст еміґрациї, і заявив, що вину сего поносить передовсім сойм, який не має зрозуміня для потреб суспільности. Бесідник домагає ся, щоби справа виборчої реформи була як найшвидше поставлена на денний порядок сойму. Дальше підносить бесідник конечність самостійности Угорщини, зірваня спільности з Австриєю, вказує на заведене загального голосованя в Австриї, наслідком чого австрийский парламент зріс в силу, як то показало ся в угодових переговорах.

Президент Юст заявив, що як президент палати мусить обмежити ся на коротку декляр рацию, не запускаючи ся в полеміку, однако мусить рішучо застеречи ся против закиду сторонничости і против того, будьто сойм займає ся інтересами одної кляси, а не цілого народу. По тих словах залунали оплески зібраних в сальоні послів з партиї независимости. Протести з боку членів депутациї. През. Юст: Коли не хочете мене слухати, то вийду. — Голова депутациї Ґарбач: Панове з партиї независимости секундують Вам. — Юст: Не потребую нічийого секундованя. — П. Шомодь: Не питаємо социялістів о дозвіл. — Юст: Прошу о супокій. Що до моєї декляраций, то я переконаний, що тепер правительство і кождий член сойму, свобідні від усякого терору з вні, найдуть відповідну дорогу, щоби справу загального голосованя полагодити для добра краю. — Після того депутация відійшла.

Про заключене австро-угорскої угоди пишуть: Сам факт розвязаня митової унії та заступленя єї місця митовим договором не має на разі більшого економічного значіня. Бо сей договір буде запевняти, так само як дотепе-рішна унія, вільну торговлю в нутрі монархії. Для маси консументів і продуцентів обох держав є річию рівнодушною законна форма митової єдности Австриї і Угорщини, — їх дотикає тілько то чи, єдність справді істнує. — Важне є політичне значінє угоди. Єї заключене, збережене de facto митової єдности цілої монархії, усмирене довголітного спору між Австриєю і Угорщиною — без сумніву скріпить державне становище монархії, облекшуючи свободу рухів в заграничній політиці держави. Бо зроблена в користь правно-політичних жадань Угорщини уступка, розвязане митової унії та признане прінціпу митової окремішности не ослаблює в дійстности фактичної сполуки обох половин монархії. Противно, та формальна уступка, лагодячи через край заострені політичні противеньства, скріплює почутє спільних інтересів. А рівночасно она представляє собою крок вперед в постепенній перебудові істнуючої орґанізациї Австро-Угорщини в напрямі не-централїстичнім.

Новинки.

Львів, дня 11-го жовтня 1907.

— **Іменованя.** Осьму рангу одержали отсї професори учительських семинарий: Тома Марковский і о. Іван Порайко в Станиславові, Ів. Сілецкий в Самборі, Стан. Вільґа і Франц Домбровский в Короснї та окружні інспектори: Йосиф Віснєвский і Антін Мор в Цешинї. — Галицка Дирекция почт і телеграфів іменувала: почтмайстрами I кл. почтмайстрів II кл.: Йос. Рідла в Білім камени, Евг. Орлецкого у Львові 13, Сем. Зоненталя в Гориньци, Тад. Вонсевича в Струсові, Ед. Вайса в Буківску; почтмайстрами II кл.: почт. експедиенткy Мар. Руденьску з Журова в Липици дол., почт. офіцияитів: Діон. Карачевского в Угорскій Гірці, Йос. Байзінґера в Нижневі і Стан. Гіцкевича у Вишнївчику; почт. експедиентів: Вол. Руденьского в Засові і Тад. Мадейского в Сяньках; надала посади почтових експедиентів: в Конюшках Брон. Жабянці, в Бабичах коло Альвернії Анелї Шелїґевич, в Терці Мариї Польман, в Лютчи Мих. Мартиновичови, в Голочах Ванді Вальчевскій, в Ясїнці Пел. Войтановскій, в Брукентали Ядв. Каміньскій, в Радаві Вол. Сим, в Болени Конст. Душанек, в Парищи Францови Бусині, в Яблїнці нижній Вол. Войнаровскому, в Антонівці Єлис. Ґадовскій, в Заналові Вол. Пиотровскій, в Жовтанцях Он. Чивці, в Людвиківці Ем. Гордивській, в Камешвици Як. Шпрінґутови, в Ясеници Замковій Мик. Мостюкови і в Яківцях Ем. Круліковскій.

— **З львівского унїверситету.** Торжественне отворене академічного року в львівскім унїверситеті відбуде ся в суботу, 12 с. м. По богослуженю в костелї сьв. Миколая наступить в авли промова ректора дра Дембіньского, а відтак проф. др. Ст. Закшевский виголосить відчит п. з. Geneza narodowości polskiej. Вступ до унїверситетского будинку дозволений в часї богослуженя і інавґурацийного торжества тілько за оказанєм білету, який студенти можуть дістати в бюрі деканя унїверситету на підставі леґітимациї.

— **Дрібні вісти.** Управит. ґімназиї Франца Йосифа у Львові на час сповнюваня посольских функций директором Томашевским, котрий на період цілої парляментарної каденциї дістав відпустку, іменований др. Константин Войцеховский, професор VI ґімназиї і доцент польскої лїтератури на львівскім унїверситетї. Подібні відпустки одержали директори посли: Цеглиньский в Перемишли і Петеленц в Кракові. — Намістництво затвердило статут „Взаїмної помочи громадскої служби в Галичині", а перші загальні збори того товариства відбудуть ся в школї сьв. Анни у Львові. — В шопі при ул. Снопківскій у Львові застрілив ся онногди міский дороговий кондуктор Йосиф Крупка з незвістної причини. — Баварске правительство— як доносять з Монахова — не позволило на палене трупів місто гребаня і відкинуло подане маґістратів монахийского, норимберского та авґсбурского, котрі хотїли заложити у своїх містах кременториї. — Войсковий бальон до керованя „Nulli Secundus" — як доносять з Льондону — находить ся все ще коло кришталевої палати і не може піднести ся з причини дощу та мраки.

— **Поправка.** У вчерашній новинці про реґіструючий бальон лишила ся похибка, котра могла би декого хибно поучити і длятого тут єї поправляємо. Там було сказано, що бальон долетїв до висоти 20.300 метрів або 13 миль — рахунок очевидно хибний, бо миля має 7 і пів кільометра або докладно 7586 метрів, а з того виходить, що 20.300 метрів дають трохи більше як півтретя милї, докладно 2·678 милї. Впрочім була би то річ неможлива, щоби бальон долетїв до 13 миль висоти, бо воздух сягає не більше як на 15 миль в гору, а в своїх горішних верствах єсть вже так рідкий, що нїякий бальон не міг би там удержати ся, отже й не міг би підлетїти аж до висоти 13 миль.

— **Репертоар руского народного театру** у Львові під дирекциєю Йос. Стадника. (В сали „Яд Харузім" при ул. Бернштайна. Початок о 7 годині вечером). В суботу 12 с. м. „Жиди" сензацийна штука в 4 діях Чирікова.

— **На всьо єсть спосіб.** Дентист-технік Ґустав Шмідт приїхав з Берлина до Львова і знайшов ся тут в дуже неприємнім положеню: потребував конче убраня а не мав за що купити. Але від чогож має чоловік голову на карку? Отже видумав пан Шмідт ось-який штудерний спосіб набутя нового убраня. Пішов до годинникаря Ігната Шпріцера і хоч без шеляга в кишени, став купувати годинник. І вибрав собі оден за 66 К, а притім умів так заімпонувати своєю особою годинникареви, що коли попросив єго, аби позволив піти з годинником до иншого годинникаря та спитати, чи він тілько варта, годинникар згодив ся на се без нїякого страху. Однак небавком пожалував гірко своєї легковірности, бо Шмідт більше з годинником не вернув ся. Шпріцер дав знати на поліцию, а та викрила і арештувала Шмідта. Штудерний дентист був уже в новім убраню, яке купив собі за гроші, продавши украдений годинник.

Нагромаджені в єго руках акциї були тою причиною.

Вкінци переполох і пригноблене; противники Форлянда підносять голос, чує здалека грізні закиди і не сьміє відповісти. Хитає ся довкола всьо, одні потягають других.

Фасте починає тратити рівновагу: будова гати за богато пожирає, нема кінця видаткам, а звідки брати? „Коли не скінчу робіт перед сезоном, не можу приймити гостий. А хто дасть на роботи?"

Фасте обходить визначних міщан, має ще надію, представляє справу горячо, живо, але стрічає всюди холод, недовіріє.

На душу Фаста спадає тяжкий камінь, хоче утечи сам перед собою і опиняє ся несподівано під бальконом Вери. Місяць сьвітить ясно. Вера добачує молодця, питає о причину єго присутности тутки. Він просить о докори, котрі єго скріплять, очистять єму совість. Шкода лише, що Вера не може єго зрозуміти!

Розстає ся з огірченєм і укритим жалем.

Консуль візвав єго на прикру розмову. Заявляє єму, що акциї не мають нїякої вартости, нїякий банк їх не прийме, ціла спекуляция то підступ і нещастє. А хто винен? Хто довів місто до руїни, спокійних, старих купців до банкротства, молодїж до шалености?

Він, лиш він, Фасте! Від початку був нечестним, в касї допускав ся надужить, чоловік, з котрим нїхто не зачинав би праці, коли би в нїм не бачено спадкоємця вуйка Йоеля. Нехай тепер вуйко платить довги і очищує легкодушного сестрінця.

Фасте з обуренєм жадає загальних зборів акционарів — сам лиш відповість на всьо; поступав все чесно, робив то лише, до чого мав право, не признає нїяких закидів.

Прийшло лїто, нїчо не скінчене; приїхало кілька осіб, але всі поспішили дальше. Що тут робити? Нїчо нема. Фалькенберґ хоче зречи ся становища лікаря заведеня, аби не дразнити людий і не виставити ся на недостачу пациентів. А з побережа іде воркіт розпуки і погрози.

Фасте рішає ся на крайність: іде до вуйка Йоеля, котрий саме повернув з заграниці. Іде, аби єго намовити до ратованя справи, котра гине лише задля недостачі готівки.

Вуйко Йоель насьміхає ся з него: Не достає лише гроший! З такими вариятами він не входить в інтереси, але хоче увільнити місто від чоловіка, котрий даром вимови веде людий на манівцї і спроваджує нещастє. Хоче увільнити край від него, отже дасть єму 500 корон і нехай пливе до Америки.

До Америки Фасте не утікне; певнійший відпочинок на днї моря. Там вже для него одинокий притулок.

Вертає до дому, аби поцїлувати матір, раз ще єї побачити...

Звязав лиш послїдну свою працю для сцени і відослав до Вери. Длячого так зробив? Чувство велїло єму віддати ту улюблену дитину під одиноку, щиро прихильну опіку.

А тепер в пітьму, у вічне забутє!.. Сидячи на горбку, довго глядить на місто — бачить єго як на долони силою уяви: людий, їх душі, серця, читає в них і розуміє. Так мусить бути. Попадає в задуму, чи дійстний сон, а житє в дивних, неясних образах пересуває ся перед ним і говорить так богато.

Коли прийшов до себе, почув знов молоді сили, невичерпані. Не уступить ще. Верне до борби і мусить побідити.

Дома застає Веру. Налякала ся о него і прибігла. Нагле зрозуміли обоє, що коли пропало всьо, лишилось їм велике чувство, нова основа щастя.

Вінчане молодої пари відбуває ся вскорі і викликує зворот в загальнім настрою. Вуйко Йоеля відкуповує за третю часть коштів готель і заведене, котрий хоче переробити на санаторию для недужих на легки. З часом, поволи, акциї набирають важности і зачинають давати доходи.

Фасте стає автором. Єго комедию виставлено в столици, де придбала она єму розголос, а заразом додала відваги. Молоде подружє разом з вуйком Йоелем виїздить на Полудне. Там розпічне ся для них нове житє, там жде нова праця, оперта на спосібностях і одушевленю для неї.

— **Огні.** В Почапах, волочівского повіта, вибух в неділю, 6 с. м. вечером пожар, що знищив 8 господарских будинків з цілим запасом збіжа і паші. Загальна шкода виносить понад 30.000 корон, з чого верне асекурация ледви 12.000 корон. Що пожежа не приняла при сильнім вихрі більших розмірів, треба завдячити місцевому „Соколови“, а також „Соколови“ зі Скваряви, яким удало ся спинити огонь в его страшнім поході. — В Довгій войнилівскій, калуского повіта, згоріло в суботу дня 6 с. м. 6 господарских загород, між ними 4 парохіяльні будинки. Шкода виносить 20.000 кор. і є лише в части обезпечена. — В Конюшках, брідского повіта, згоріла горальня і волівня, з котрої однак худобу виратовано. Шкода обезпечена.

— **Моделі етноґрафічних типів.** Львівский інжинїр п. Т. Джулиньский зладив 70 моделів етноґрафічних типів і поробив з них 30 цм. високі ґіпсові відливи, а его донька помалювала їх олїйними красками після природних взірців одїжи, вишивок ґерданів і т. и. Не тільки в різьбі, але й в малюнку визначені як найдокладнїйше всї тонкости в подробицях. З уваги що у нас чим раз більше затрачують ся типові убраня і окраси, вироблювані народом дома, а уступають місця фабричному крамови, з нашої ж сторони мало хто дбає про розвиток домашного промислу та про збережене народної ноші, згадані моделї народних типів готові незабаром стати ся одиноким сьвідоцтвом нашої колишної гарної ноші та трудящости нашого сільского жіноцтва і естетичного смаку простого народу. Щоби ті моделї найшли приступ і до наших комнат, постарав ся п. Джулиньский о виконанє їх з глини у фабрицї звістного нашого промисловця проф. Левиньского у Львові. Виконані они в гарних дугових красках і нї в чім не уступають виробам з італїяньскої теракоти, хоч цїна їх далеко низша. Будуть они гарною а рідною прикрасою наших комнат. Дістати їх можна на вибір в „Сокільскім Базарі“.

— **В справі еміґрациї до Сан Павльо** доносять, що все ще не можна дораджувати єї незаможним рільникам. Вправдї поправили ся відносини що-до певности у виплачуваню зарібку, однак австрийскі еміґранти не годні дати собі ради з працею, якої там вимагають, і еміґрант не може мати надії такого зарібку, щоби з заощадженого гроша забезпечити собі самостійне житє. Прожиток утрудняють крім дорожні инша, як у нас, пожива, недуги питомі тамошному підсоню і т. п. Лїпшої долї можуть діждати ся селяни, надїлені сильним здоровлем, родиною здібною до працї та заосмотрені капіталом бодай яких 1000 корон. Можуть они чи то від правительства, чи від приватних властителїв кождого часу дістати ґрунт в добрім положеню і під можливими до принятя услівями, а при праци та ощадности дійти навіть до майна. Новий кольонїзаційний закон запевнює їм значні користи, а позаяк ґрунти лежать головно при зелїзничих лїнїях, легко збувати свої продукти. Однак щоби вийти на своїм, треба мати крім початкового капіталу зелїзну силу волї та витревалість.

† **Помер:** Лев Герасимович, радник ц. к. краєвого суду і начальник ц. к. суду в Рогатинї, дня 7 жовтня с. р. Помершии яко судия визначив ся широким юридичним знанєм, вирозумілостию, умиркованостию, справедливостию, тактом, та великою любовю до простого народу. Ще яко студент прав був одним з тих ідеалїстів, що самі стали акторами, щоби з'орґанїзувати наш народний театр. Опісля яко судия орґанїзував селяньскі і міщаньскі хори, аматорскі вистави, концерти і т. д., брав участ в закладаню читалень „Просьвіти“ і вмів неодному впхати в руку книжку та загріти его до самоосьвіти. Покійний, де лише показувала ся потреба, радо спомагав грішми всякі народні товариства („Педаґоґічне товариство“, бурси і т. д.) та народні видавництва.

Телеґрами.

Відень 11 жовтня. „Fremdenblatt“ доносить: Наспівші з Шинбруну вісти дають вельми відрадний образ о станї здоровля Є. Вел. Цїсаря. Цїлий вчерашний день перебув Цїсар в своїй комнатї і як звичайно по полудни приняв гофмайстра кн. Монтенуво, котрий предкладав Монарсї всїлякі документи до підпису. До 5 год. по полудни Цїсар сидїв при бюрку а відтак пішов на обід. Вечером прийшов проф. Найсер, котрий разом з прибочним лїкарем докладно оглянув Цїсаря. Оба лїкарі ствердили, що катаральна недуга не розширяє ся, але уступає так, що можна говорити о малім поліпшеню. Субєктивний стан Цїсаря потерпів трохи внаслідок кашлю і підвисшеної температури тїла, котра тревала через цїлий день. Цїсар чув ся трохи змучений, а також апетит не був такий, як звичайно, однак і то поліпшає ся. Як звичайно о 8 год. Цїсар ляг спати; сон був перериваний лиш наслїдком кашлю.

Оренбург 11 жовтня. Незвістний молодий мужчина вистрілом з револьвера, кулею „Думдум“ (яка розриває ся), зранив тяжко директора школи реальної.

Франкфурт 11 жовтня. До „Frankf. Ztg.“ доносять з Ню-Йорку: Триєстиньский корабель „Юлїя“ з 760 подорожними станув в полумінї у віддали 700 морских миль від Азорских островів. Серед подорожних настав переполох і они почали тиснути ся до лодок ратункових. Також і залога прилучила ся до них, але дисциплїна єї показала ся доброю і огонь по кількагодинних трудах угашено зовсїм.

Мадрид 11 жовтня. Рада мінїстрів радила вчера над положенем в Марокку і постановлено скликати кортези на день 22 с. м.

Париж 11 жовтня. Прибула тут іспаньска королева-мати Христина.

Мадрид 11 жовтня. Коло Ст. Огалля вирвано шини на шляху зелїзничім. На короткий час перед тим переїзджала туди королева мати, Мария Христина. Доси не звістно, чи то був замах, чи лиш вчинок збиточности.

Мадрид 11 жовтня. „Epoca“ доносить, що імовірно мінїстер справ заграничних буде супроводжати королївску пару в дорозї до Відня.

Лодзь 11 жовтня. Властитель реальности Ґольдфайн доніс полїциї, що розбишаки слїдять за ним. Полїция вислала за ним двох аґентів, о чім він не знав нїчого. Видячи двох людий, що їздять раз в раз за ним, гадав, що то розбишаки і стрілив до них кілька разів з револьвера та зранив одного аґента. Аґенти стрілили тоді також та і зранили тяжко Ґольдфайна і дорожкаря.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави руской 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).